

met kell fordítani. A háborút tapasztalás szerint kísérni szokott rendbontó tények nem azonnal, hanem rendszerint fokozatosan keletkeznek és éber megfigyeléssel a veszélynek elejét lehet venni. Ilyenek az éhezõ emberek mozgólódásai. Az ilyeneket fel kell világosítani, hogy hol kapnak segítyt (népkonyhák, a társadalmi segítő bizottság, jótekonv egyesületek, végsõ sorban a város). Idegen alattvalók megfigyelése, nincsenek-e titkos összejöveteleik stb. A közegészségügy. A háboru, ha hosszabban tart, ragályos betegségek tovahurcolásával jár (kole-
ra, pestis, tifusz stb.), különös figyelem fordítandó tehát a tisztaságra. Az oltott mész legolcsóbb fertõtlenítõszer, minden házban legyen készenlétben oltott mész. A háboru örültjei, akiknek ha ön vagy közveszélyesek, elhelyezésérõl a rendõrségnek kell gondoskodnia. Hamis leverõ hírek terjesztése, élelmiszer-uzsora stb., stb. mind olyan tények, melyek a város polgárait hátrányosan hatnak s ezek kellõ megfigyelés által a baj kezdetén még sikerrel orvosolhatók.

Büntügekben csak a halaszthatatlanul sürgõs teendõket szabad teljesíteni s errõl a rendõrség büntügyi osztályát kell azonnal értesíteni, mely osztály a továbbiakat ellátja. A polgárör e szolgálatból bármikor kárpótlás nélkül elbocsájtható. Részletes oktatást a rendõrtiszt helyettes ad.

1870 és 1914

Katonai becslések.

Egy német szakembertõl.

(Saját tudósítónktól.) Azt kérdezzük, vajjon a német birodalom Franciaország ellen szárazföldön mostan kedvezõtlenebb viszonyok között harcol-e, mint 1870-ben? Errõl szó sem lehet. *Franciaországnak 1870-ben 38 millió lakosa volt, Németországnak pedig 38 és fél millió.* A lakosság száma tehát mindkét részrõl meglehetősen egyforma volt. *Franciaországnak most 39 millió lakosa van, Németországnak pedig 67 millió.* Ha a német birodalom Franciaország ellen 39 millió lakos számarányának megfelelõ hadsereget küld, a többi országok ellen marad még neki 28 millió lakos számarányának megfelelõ hadiereje. Ebbõl 5 millió lakosra esõ haderõt Belgium és az esetleges angol partraszállási kísérletek ellen fordíthat. És így *Oroszország ellen marad még 23 millió lakosnak megfelelõ katonasága. Miután Ausztria-Magyarországnak 55 millió lakosa van, Oroszországgal szemben összesen 78 millió lakos számarányának megfelelõ haderõ áll.* És ez elég is lehet.

A német birodalomnak tehát, annak ellenére, hogy két oldalon küzd, egyáltalán nem kell fukarkodni Franciaországgal szemben a csapatokkal. Tegyük föl, hogy a mostani német-francia háboruban, ép úgy, mint 1870-ben, 39 millió lakos számarányának megfelelõ hadsereg küzd 39 millió lakos hadseregével. Ebben az esetben a német birodalomnak 1870-el szemben mindenekelõtt az a nagy elõnye van, hogy Elzász-Lotharingia északi részét, amelyet akkor rettenetes véráldozatok árán tudott megszerezni, most már nem kell elfoglalnia. A weisenburgi, wörthi, saarbrückeni, Mars-la-Tour-i, Sain-Privat-Gravolette-i csatákat most már nem kell megvívnia. Nem kell elfoglalnia Strassburgot és Metzét. Ugyanaz az Elzász-Lotharingia, amely 1870-ben annyi emberéletbe került a német hadseregnek, most már elsõrangú segélyforrása.

Amíg 1870-ben Páris légvonalban 400 kilométernyire volt a német határtól, ez a távolság most csak 260 kilométer. 1870-el szemben tehát 140 kilométerrel közelebb. Az utóbbi háboruban Németország egyáltalán nem fenyegette Franciaországot Belgium felõl. Mivel mostan a németek elõnyomulása Belgiumból bizonyos, meg kell említeniünk, hogy *a belga határtól Párisig légvonalban csak 170 kilométer a távolság.*

Bizonyos, hogy Franciaország 1871. óta a német birodalom mentén alakult határát és *a belga határt is* várakkal és erõdökkel rakta meg. Az erõdök azonban többnyire elavultak. Nagyon kérdéses, vajjon sokáig ellent tudnak-e állni a jelenkor magaslatán álló nehéz tüzérség ágyúinak. Ami pedig a sok *várát* illeti, ezek — engedjék meg a kifejezést — *kétélû fegyverek.* Védelmiükre százezrekre van szükség, akiket el kell vonniok a tulajdonképeni csatáktól, amelyek mindig a döntõk. Ha pedig egy vár elesik, az ellenségre nézve még *többet* jelent, mint egy megnyert ütközet, mert nemcsak a várõrséget keríti hatalmába, minden fõlszerelésével együtt, hanem védõpontot nyer, amely a további mûködésben nagyon sokban *elõnyére* szolgálhat.

Magától értetõdik, hogy a francia vár- és erõdvonalak áttörése sok áldozatba fog kerülni. De ha nem lesznek sokkal *jelentõsebbek* ezek a veszteségek, mint az 1870. augusztusabeli csaták, amikor a mostani birodalmi tartomány északi részét meg kellett szerezniök, ugy tisztán katonai szempontból véve, nem sokat jelentenek, mert a németeknek ezuttal nem kell meghódítaniok Elzász-Lotharingiát.

Már most hasonlítsuk össze a mostani német hadsereget az 1870-ikivel. 1870-ben a német gyalogság fegyverei sokkal alatta állottak a franciának. A poroszok puskái kevésbé voltak teljesítõképesek, mint a franciáké. A bajor gyalogság is egész nyomorúságos puskákkal volt fõlszerelve. Eredetileg elõltöltõ puskák voltak, amelyeket hátultöltõvé alakítottak át. A kezelése meglehetősen komplikált volt, ami merev ujjakkal nagyon nehezen ment. A német tüzérség fõlgyverze mindenestre jobb volt, mint a franciáké.

1870-ben a német hadseregnél még nem volt meg a mostani feszes, egységes szervezet. A délnémet és az északnémet csapatok között nagyon sok különbség volt, ami zavarólag hatott az együttmûködésben. A délnémet hadseregben sok olyan tiszt volt, akik katonailag nem voltak eléggé iskolázottak. A mikor 1866-ban Délnémetországban nagy volt az inség, nagyon sokan tisztek lettek, a kik katonai tudásuk szerint tulajdonképen nem voltak arra valók.

Ami a mostani francia hadsereg szervezetét és belsõ viszonyait illeti, valószínûleg nem olyan hiányosak, mint 1870-ben. De minden jelenség szerint a francia tisztikar nem olyan egységes és nincsen olyan szoros kapcsolatban egymással, mint a német, mert elválasztják õket a köztársasági és a monarchista nézetek. Nincsen kizárva, hogy ez az állapot a háboruban Franciaországra nézve kedvezõtlen módon fog megnyilvánulni. Ugy látszik, hogy *a háborúra való elõkészületeket sem tették meg Franciaországban olyan alaposan, mint a német birodalomban.* Különbözõ esetekbõl arra lehet következtetni, hogy Franciaországban a katonák ellátásáról és jólétérõl nem gondoskodnak olyan jól, mint Németországban. Kétségtelenül olyan jelenségek mutatkoztak, amelyek arra a következtetésre jogosítanak, hogy *a francia hadsereg*

szervezete és belsõ állapota nem áll a német hadsereg magaslatán. De azért óvakodnunk kell attól, hogy lebecsüljük a francia hadsereget, mert az ilyesmi ép a háboruban borzalmasan megbosszulná magát.

Az orosz hadsereggel szemben a német hadseregnek mindenekelõtt az a nagy elõnye, hogy a német nép *iskoláztatása* jelentõsen fölülmulja az oroszét. Azok az idõk elmúltak, amikor a katonának csak oda kellett vágnia. Ma a katonának is gondolkodnia, mérlegelnie kell, röviden, *önállónak* kell lennie. Önálló azonban csak akkor lehet, ha a jó iskoláztatás gondoskodott arról, hogy szellemileg föl fogja azt, amire a kaszárnyában tanították. Az ilyen ember a háboruban olyan esetekben is, amikor a fõlebbvaló utasítása hiányzik, tudni fogja, hogy körülbelül mit kell tennie. Analfabétákat azonban legfõlebb csak katonailag *idomítani* lehet. Ha azonban a háboruban magukra maradnak, nem kapnak utasításokat, rendszerint vagy semmit sem tesznek, vagy pedig kétségbeesnek és nagyon könnyen ostobaságokat cselekszenek.

A helyzet nyugodt mérlegelése alapján tehát azt állíthatjuk, hogy a német birodalom jövõje egyáltalán nincsen veszedelemben.

OROSZ TISZT AZ OROSZOKRÓL.

Bécsbõl jelentik: A *Wojenig Szbornik*, tekintélyes orosz katonai szaklap, nemrégén egy nagyrangú orosz tiszt tollából az orosz hadgyakorlatok bírálatát közölte. A mostanában különösen érdekes fejtegetés fõbb pontjai a következõk:

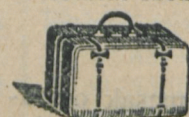
— *Lustaságunk õregebb, mint mi magunk* és nálunk egyáltalában nem látni törekvést újításra. Alighogy bejelentenek egy hadgyakorlatot, valamennyi résztvevõ, a vezetõtõl az utolsó katonáig csak arra gondol, hogyan lehetne *a gyakorlatot a leggyorsabban befejezni.* Azért mindenki arra törekszik, hogy a harc lefolyását és az azt követõ tanácskozást lehetőleg *megrövidítse.* Ennek következtében a harcot megfontolatlanul és gyorsan vezetik és a tanácskozás nem meríti ki a tárgyat. Emellett nagyon is sokat törõdnek a gazdasági résszel. Így megtörténik, hogy különbözõ csapatok az ellenfél szállására vonulnak be, mert ezek a szállások jobbak és hogy az elõõrsõk nem ott állanak, ahol felállították õket. *A gyalogsági tüzet nem irányítják megfelelõen* és a döntõ bírákat, akik erre figyelmeztetnek, kinevetik. A tüzérség feladatát megoldottnak tekintik, ha elfoglalta kijelölt helyét és néhányat lőtt. Azzal sem törõdik, hogy érintkezésben legyen a gyalogsággal.

A cikk írója elpanaszolja továbbá, hogy *az egyes csapatrészek nem cserélik ki egymással az ellenség mozdulatairól és erõsségérõl tett tapasztalataikat* és nem gondoskodnak arról, hogy ezeket a tapasztalatokat a fõlebbvalók is megtudják. *A municiók készlet kielégítése elégtelen s rossz az egészségügyi szolgálat.*

LACHER JÓZSEF

bõröndös és finom bõrdíszmûvek készítője

Hárpász-utca 12. SZEGED, Iskola-utca 14. Profétával szemben. — Brauswetter órással szemben.

Szegeden és a délvidéken hiánypótló, teljesen modern berendezésű bõröndüzlet és mûhely. Raktáron saját készítésű, valamint külföldi utazócikkék és bõrdíszmûárú-különlegességek. Javítások és rendelések elfogadtnak.

Telefon: 12—59. ... Telefon: 12—59

Vendéglõben

KÁVÉHAZBAN

Fõszerkereskedésben

Csemegeüzletben

MINDENÜTT KÉRJEN HATÁROZOTTAN

SZT. ISTVÁN

duplamalátasõrt.

Csak ez az eredeti, a valódi!!!

ÓVAKODJÉK

az UTÁNZATOKTÓL!!